

Det er ligeledes iflledes at faae de fleste af Lektoraterne og Docenturerne forandrede til Professorater, og jeg maa her indfyde — det er en Bemærkning, hvorved jeg vender tilbage til, hvad jeg før omtalte — at dette Thing har jo dog ved ogjaa at høre det ene lægevidenskabelige Lektorat til et Professorat erkjendt, at der ikke i det Faktum, at en Læge, selv om han er ansat ved Universitetet, i Almindelighed uden Afbræk for Universitetets Forretninger kan fortjene meget Betydeligt privat, ligger nogen Grund til, at han længere skulde lønnes lavere end andre Professorer. Det kan ikke nægtes, at man saa vel i 1858 som i 1871 gik ud fra dette Synspunkt, som det forekommer mig, at det høie Thing nu har forladt. Det Nye, der er foreslaaet i Lovudkastet, er althaa dels, at et Par ekstraordinære Professorater gjøres til normerede Professorater, derigjennem sker der jo i Virkeligheden ikke stor Forandring i det Bestaaende, thi der er jo ikke megen Tvivl om, at de nuværende tre ekstraordinære Professorater vedblivende vilde blive bestaaende. Jeg tror, man kan sige, at saavel Administrationen som Lovgivningsmagten vilde blive enige om, at disse Professorater ikke bør nedlægges. Det Nye er althaa, at en Docent og en Lektor blive Professorer, og at der kommer fem nye Professorater til, et i hvert Fakultet. Jeg skal ikke videre omtale de tre Professorater, som ere foreslaaede tilkommende ved det lægevidenskabelige, det matematisk-naturvidenskabelige og det juridiske Fakultet, thi jeg tror, det er temmelig indlysende, at disse Professorater ere efter Forholdene nødvendige, men jeg tillader mig at mene, at det Samme ogjaa er Tilfældet med de to andre. Der er ganske vist i det filosofiske Fakultet særlig foreslaaet en ny Professor i klassisk Filologi, men Forholdet har hidtil været saaledes, at der i Virkeligheden altid, eller i alt Fald i lange Tider har været tre Lærere i disse Fag, to Professorer og en ekstraordinær Docent, og det har vist sig, at man ikke kunde tilfredsstille Kravet paa en tilbørlig Undervisning med mindre. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds har villet gjøre gjældende mod dette Professorat, at der var en vis Stemning oppe for at affasse de gamle Sprog i de lærde Stoler, saa maa jeg nu for det Første sige: Ja, den Stemning er kommet op her, som den mer eller mindre er oppe rundt omkring i Europa, men jeg er — ligesom han forøvrigt — overbevist om, at vi ikke vilde komme til at gaa i Spidsen paa det Punkt — det er jeg aldeles overbevist

om, og i alt Fald, saa længe det er nødvendigt at uddanne saa mange Latin- og Græsklærere for de lærde Stoler, som nu, er det allerede af den Grund nødvendigt at have de 3 Lærere, her ere foreslaaede, derom kan der ingen Tvivl være. Hvis man ikke vil indrømme, at alle 3 blive Professorer, maa man nøies med, hvad vi have, to Professorer og en Docent, men Lærerne maa vi have, vi kunne ikke undvære dem. Men dernæst vil jeg sige, at selv om man kom dertil, at i de lærde Stoler bleve de gamle Sprog om ikke helt affastede, saa dog betydeligt indskrænkede, selv om man f. Ex. kom til at udelukke det ene af disse Sprog, vilde man næppe ved Universitetet kunne undvære de Lærere, her er Tale om. De vilde maaste faae en Del mindre at bestille, men da der er Tale ikke alene om Lærere i den egentlig græske og latinske Filologi, men ogjaa om Lærere i, hvad man med et almindeligt Udtryk kalder romerske og græske Antikviteter, tror jeg ikke, at man kan faae alle disse Discipliner tilbørligt docerede ved Universitetet med et mindre Antal Lærere end de tre, her ere foreslaaede. Hvad den Udvidelse angaar, der er foreslaaet ved det juridiske og det theologiske Fakultet, er den jo foreslaaet af Hensyn til, at Arbejdet for disse to Fakulteters Professorer er saa stort, at man har følt Trang til forøgede Lærerkrafter. Det er ikke særlig nye Discipliner, man ønsker docerede, men i Forhold til det store Antal Studerende, som Naar for Naar komme tilstede, og som jo for en ganske overordentlig væsentlig Grad studere enten ved det theologiske eller det juridiske Fakultet, har det vist sig saa temmelig nødvendigt at opnaa den Udvidelse, her er Tale om. Hermed tror jeg at have svaret paa det Væsentligste af, hvad der er fremkommet, og som særlig kan siges at angaa dette Lovforslag. Der er dog et Punkt, vedkommende Lønningsforholdene, jeg endnu mindes at have forbigaaet. Det fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm), som mente, at selv om det maaste kunde forspares at forhøie Begynderlønningerne for Professorerne, skulde man stille det mere frit overfor Lovgivningsmagten, hvorvidt de engang ansatte Professorer skulle stige i Lønning eller ikke, men herpaa tror jeg rigtignok ikke, at man kan gaa ind. Jeg skal villig indrømme, at dette høie Thing har vist sig imødekommende overfor de Forslag, som ogjaa i saa Henseende ere fremkomne fra Regeringens Side om ekstraordinære Forhøielser, i alt Fald ad indirekte Veie, for de ved Universitetet ansatte Professorer, men jeg maa alligevel mene, at man